

skal ind under Beskatningen, det er ogsaa nødvendigt ved en Ændring i § 8 at faa fastslaaet andre Regler for Brugsforeningernes Fradragsret, der er forskellige fra dem, vi har i Øjeblikket. I Øjeblikket fortolkes Bestemmelserne i § 8 saaledes, at en Brugsforening kun skal betale Skat af den Indtægt, den har haft udover Gennemsnittet af de forudgaaende 5 Aars Indtægt. Det vil sige, at alle smaa Brugsforeninger, der er i Opvækst, stadig har en skattepligtig Indtægt, medens de Brugsforeninger, der en Gang er naaet den fulde Højde, er skattefri ogsaa i Henhold til dette Lovforslags Bestemmelser, selv om de handler med fremmede.

Boa: Den ærede Udvalgsordfører (Jensen-Klejs) udtalte før, at man skulde vel ikke gaa til at beskatte Produktforeninger. Det er heller ingenlunde vor Mening, det fremgaar tydeligt af vort Ændringsforslag under Nr. 2, hvor der staar: „Foreninger, der kun virker med Medlemmernes Produkter, beskattes af den Del af Overskuddet, som forbliver indestaaende i Virksomheden til Anlæg, Udvidelse, Opsparing af Kapital o. lign.“ Det er ganske indlysende, at de Beløb i et Mejeri eller Slakteri, der er til Disposition til at blive afregnet med Medlemmerne, i Virkeligheden ikke er nogen Indtægt for Institutionen, men kun den for lidt erlagte Betaling til de Medlemmer, der har leveret Produkter til Selskabet. Derfor kan de heller ikke blive beskattet. Hvad vi har tænkt os, er, at saadanne Beløb, der gaar til Anlæg, til nye Maskiner, til nye Bygninger, Udvidelser i det hele taget og Kapitalreserver, som ligger i disse store Andelsselskaber, bør beskattes som Indkomst. Det vil vist være ganske rimeligt.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard erklærede, at hans Parti vilde undlade at stemme om dette Ændringsforslag, hvis jeg opretholder det. Jeg kan ikke se rettere end, at det er min Pligt at stille og opretholde dette Ændringsforslag. Jeg kan ikke faa Øje paa, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard eller hans Parti i nogen Maade skulde kunne bringe Forstyrrelse i Sagen ved at give dette Ændringsforslag deres Stemmer ved denne Lejlighed, men det maa det konservative Parti jo selv om. Jeg vil kun have Lov til ganske kort at pege paa, hvorledes Udviklingen har været i denne Sag. I 1916 udtalte Wenzel Neergaard, som var Medlem af det konservative Parti — eller Højre — i dette Ting, at han

gik imod det vedkommende Forslag, fordi Spørgsmaalet skulde løses ved en samlet Skattelovsreform. Det var i 1916. Ikke des mindre stillede det ærede Medlem Hr. Korsgaard i 1918 positivt Forslag om at beskatte Brugsforeningerne, et Forslag, der var mere vidtgaende end det, vi her stiller, idet det ikke som vi i vort Forslag nøjedes med at beskatte de Overskud, der bliver indestaaende i Virksomheden til Anlæg og Udvidelser o. s. v. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det vedkommende Forslag. Det er et Ændringsforslag, stillet af et Mindretal (Frøkjær og Korsgaard). Det gaar ud paa, at der til § 10 skal føjes et nyt Stykke saalydende: „Lov af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, § 2, 5 b og d, ændres derhen, at saavel Foreninger, sigtende til Bearbejdelse, Forædling eller Salg af Medlemmernes Produkter, som ogsaa saadanne Brugsforeninger, der kun fordeler Varer indenfor Medlemmernes Kreds, bliver skattepligtige.“ Det er i Virkeligheden betydelig videre gaaende end det Forslag, vi stiller.

Et æret Medlem af Højre i 1912, Hr. Schovelin, udtalte, at det var et Retfærdighedskrav mod den handlende Middelstand, at man fik Brugsforeningsbeskatning gennemført. Den samme Opfattelse har jeg. Og naar den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jensen-Klejs, før sagde, at man ikke paa noget Punkt maatte forringe den finansielle Værdi af dette Lovforslag, forstaar jeg det saa godt; men da det Forslag, mit Parti her stiller, i Stedet for at forringe Lovforslagets finansielle Værdi tværtimod vil forøge den, ser jeg ikke rigtig, af hvilken Grund man gaar imod det.

Jeg er saa nogenlunde klar over, hvorledes Afstemningsresultatet vil blive. Ikke des mindre gentager jeg, at jeg anser det for at være min Pligt at stille dette Ændringsforslag. Det Program, hvorpaa jeg er valgt, byder mig simpelt hen at gøre det. Mere kan jeg ikke gøre; hvorledes andre ærede Medlemmer af dette Ting vil stille sig, er jeg naturligvis ikke Herre over at bestemme. Ved tredie Behandling vil vi være afskaaret fra at stille noget Ændringsforslag, anden Behandling er den, hvor vi, som ikke har haft nogen Plads i Udvalget, er nødt til at stille vore Ændringsforslag. Ellers skulde jeg saamænd gerne have imødekommet baade den højtærede Finansminister og det ærede Medlem Hr. Korsgaard ved at trække mit Æn-